

For så vidt angår spørgsmålet om at lade arv mellem søskende med en fælles erhvervsvirksomhed henføre under § 2 A bemærkes, at de pågældende søskende ofte ville falde ind under en regel, der medfører afgiftslempe på grund af samboen. Det vil for eksempel i reglen gælde, når det drejer sig om en landbrugsvirksomhed, idet søskendeparret næsten altid vil have fælles bopæl på landbrugsejendommen.

I andre tilfælde — ikke mindst uden for landbrugserhvervet — kan søskendeparret drive virksomhed i fællesskab uden at bo sammen. Her ville den i spørgsmålet nævnte ordning altså få selvstændig betydning.

En hyppigt anvendt form for fælles erhvervsvirksomhed er imidlertid interessentskabet, hvor forholdet mellem parterne er ordnet ved en særlig kontrakt, hvori der sædvanligvis opstilles regler om, hvorledes der skal forholdes ved en interessents død. Det er da hyppigt fastsat, at afdødes arvinger alene kan få afdødes kapitalkonto udbetalt, således som den er opgjort i regnskabet, medens den overlevende interessent i øvrigt kan fortsætte virksomheden. Herved vil de såkaldte skjulte reserver tilfælde den eller de tilbageværende interessenter. På grund af, at kontrakten er gensidigt bebyrdende, anses denne fordel ikke for arveafgiftspligtig.

Endvidere fastsættes der oftest lempelige afdragsvilkår for arv til arvingerne. Inden for sådanne virksomheder vil en regel som den foreslåede derfor næppe være påkrævet.

Udøvelsen af en fælles erhvervsvirksomhed kan imidlertid ske på andre måder. Den ene af to søskende kan f. eks. være direktør og hovedaktionær i et aktieselskab, medens den anden kun har en mindre aktiepost. I et sådant tilfælde er der næppe tale om et sådant fællesskab, at forholdet falder inden for spørgsmålet.

De fleste tilfælde løses dels gennem bestemmelser i interessentskabskontrakter og dels gennem en lempelsesregel for samboende søskende, jfr. svaret på spørgsmål 8. Efter finansministeriets opfattelse må det forslag, der nævnes i spørgsmålet, herefter anses som for vidtgående.

Spørgsmål 11:

Hvilke provenutab vil de i spørgsmål 8, 9 og 10 omtalte ændringer medføre?

Svar:

Der foreligger ikke statistiske oplysninger om antallet og størrelsen af de arvelodder, der omtales i spørgsmål 8-10. Der kan derfor ikke foretages nogen beregning af provenutabet som følge af de omtalte ændringer.

Derimod kan man rent skønsmæssigt beregne, at provenutabet ved at beregne al afgift af arv i klasse B ved hjælp af de sats, der foreslås anvendt i klasse A, vil andrage omkring 50 mill. kr. Det må antages, at provenutabet som følge af de i spørgsmål 8-10 nævnte ændringer kun vil andrage en yderst beskedent andel af dette beløb.

Spørgsmål 12:

Hvorledes ville ministeren stille sig til et ændringsforslag om generelt at henføre arv, der nu henhører under arveklasse B, til arveklasse A?

Svar:

Såfremt man henførte den personkreds, der efter de gældende regler og efter forslaget henhører under afgiftsklasse B, til afgiftsklasse A, ville denne komme til at omfatte arveladerens ægtefælle, afkom, stedbørn og disses afkom samt afdødt barns eller stedbarns ægtefælle, arveladerens forældre eller deres afkom samt arveladerens stedforældre. Indtil arvelodder på over 1 mill. kr. beregnes arveafgiften for en ægtefælle dog efter en særlig nedsat skala.

Efter finansministeriets opfattelse må det anses som for vidtgående at gennemføre en ændring som den i spørgsmålet nævnte. Det kan skønsmæssigt anslås, at ændringen ville medføre et årligt provenutab på omkring 50 mill. kr.

Der henvises også til finansministeriets svar på spørgsmål nr. 9.

Spørgsmål 13:

Under henvisning til besvarelsen af spørgsmål 5 spørges, om ministeren betragter det som helt umuligt at opstille snævrere kriterier end kriterierne i henhold til ligningslovens § 8 A. Hvordan ville ministeren f. eks. stille sig til at fritage for arveafgift i tilfælde, hvor arven direkte bevirker, at et offentligt tilskud til den pågældende forening eller institution nedsættes?